

δέχθη λέγων ότι αυτό τὸ ἀξίωμα τὸ φυλάττει διὰ τὰ γένητα του, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐβράδυνε τότε νὰ ἐκδοθῆ τὸσον πολὺ ὁ ἱραδὲς. Ἐπὶ τέλος συγκατετέθη ὁ Σουλτάνος καὶ ὁ Κουμουνοῦρος τῶρα προσπαθεῖ νὰ ἐκτελέσῃ εὐδίκως τὴν ὑπόσχεσίν του, προσπαθῶν διὰ παντός θεμιτοῦ καὶ ἀθεμιτοῦ μέσου νὰ βιάσῃ τοὺς ἀτυχεῖς κατοίκους τῆς Ἄρτας νὰ ἐκλέξωσιν ὡς ἴδιον ἀντιπρόσωπον τὸν ἀπηνῆ διώκτην των. Ὡς ἂν οἱ Ἄρτινοι εἶχον κεφάλι! . . . Ὁ ἄκαμαν μὲ τὰ μαῦρα τὸν Καραπάνον περισσότερο μαῦρον ἀφ' ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸς καὶ τὸ ὄνομά του, καὶ ἡ πολιτικὴ του καὶ τὰ σχέδιά του.

Ἡ δίκη τοῦ δολοφόνου τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς δημοκρατίας μονοουχὶ μετεβάλλετο εἰς δίκην οὐχὶ κατὰ τοῦ δολοφόνου, ἀλλὰ κατὰ τῶν ἱατρῶν, οἵτινες ἐπεσκέπτοντο τὸν πάσχοντα πρόεδρον. Συλλογίζομεθα ὅτι ἐὰν ὁ Δεληγεώργης ἀπεθνήσκεν εἰς Ἀμερικὴν, οἱ ἱατροὶ του βεβαίως θὰ ἐσύρνοντο εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον.

Κουδουνάτον κατακύλησεν ἀπὸ τοῦ Πηλίου τὸ Θεσσαλικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Ἀριστοφάνους. Εἶναι πρᾶλλον ὅσον παίρνει καὶ ντυμένο ἀποκρηάτικα. Τὸ συνιστῶμεν εἰς ὅσους θέλουσιν νὰ τέρπωνται μὲ κομψὸν ἐξώφυλλον καὶ κομψότεραν ἐντὸς ὕλην. Εἶναι τὸ εὐμορφότερον Θεσσαλικὸν πρᾶγμα ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε εἶδομεν.

Οἱ κτῆρᾶν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς Σύρον ἡ ὑπὸ τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας ἐκλογή ὡς συνηγόρου τῶν ἀμαρτιῶν τῆς αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ Στεφάνου Ξένου, ὅστις πέρυσιν ἀκόμα ὠνόμασεν ὄλους τοὺς Συμβούλους **μεγακλέτορας**. Φαίνεται ὅτι εὐρέθησαν σύμφωνοι εἰς πολλὰ, καὶ δὴ καὶ εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο.

Ὁ συνδυασμὸς τῆς ἀντιπολιτευσεως ἐν Σύρῳ. συγχείμενος ὡς γνωστὸν ἐκ τῶν κυρίων Σκουλούδη, Γρυπάρη, Καραλή, Τόμαν καὶ Παρασκευᾶ—καθὰ γράφει ἡμεῖς ὁ ἐκ Σύρου ἀνταποκριτῆς—δὲν ἐθεωρήθη ἀμέμπτως ἐπιτυχῆς ὡς πρὸς τὴν σύστασιν αὐτοῦ· διότι ὄχι μόνον περιέχει πρόσωπα πάντῃ ἀγνωστα εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον, ὡς τοὺς δύο κάποιους—Παρασκευᾶν καὶ Τόμαν—καὶ μίαν ἀδράνειαν διὰ τὰ Συριανὰ συμφέροντα—ὡς τὸν Παντιᾶν Καραλήν—ἐν τούτοις τὸ γόητρον τοῦ κ. Σκουλούδη ἐφ' ὅλης τῆς Σύρου καὶ αἱ συμπάθειαι τοῦ κ. Γρυπάρη σύρουσιν καὶ Σύρον καὶ Ἐρμούπολιν ὀπισθεν τοῦ συνδυασμοῦ αὐτοῦ καὶ ὅλαι αἱ πιθανότητες ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ὀλέκλιτος. Ἐὰν τὸ πρᾶγμα συμβῆ ὅτω, ὁ καὶ μόνος ὁ Μπούμπουλης θὰ μείνῃ μὲ καμμιά τορπίλλη στὸ χέρι, ὁ Σούτσος μὲ τόσας ἀμαρτίας ὕγιων ἐπιστράτων χαρακτηρισθέντων ἀσθενῶν καὶ ὄλων τῶν στραβῶν καντουίνων τῆς νήσου, τὰ ὅποια ὡς μηχανικὸς ἐπέτρεπε πρὸς ἐξαγορὰν ψήφων, ὁ Βαφειαδάκης ὁ Ἀμβρουζῆς μὲ μισῆ σαρδέλλα σ' τὰ δόντια καὶ ὁ Στέφανος Ξένος μὲ μιὰ φυλλάδα σ' τὰ χέρια.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

Φίλοι Ἐρμούπολιται,

Ἐὰν δὲν μὲ γνωρίζετε ἀπ' τὰ παλῆά μου χροῖνα Ἐκείνα, ποῦ σὲ μιὰ στιγμή ἂν θέτε νὰ βρεθῆτε, Σᾶς φέρνω στὰ φτερούγισμα μου ἐγὼ σὰν χελιδόνια, Τὰ περὶ μικρὰ μου μιὰ φορὰ νὰ ξεσκεπάσω νηῆα Καὶ νὰ τὰ κρῦψω ὑστερα εὐθὺς καθὼς ἡ γάτα.

Ἐὰν δὲν μὲ γνωρίζετε!! μὰ ποῖος ἀπὸ τὸ γένος Ἐπιπέδου ὅπου ἡμπορεῖ νὰ πῆ πῶς δὲν με ζέρει Ποῖος σὰν καὶ μένα βιάσεται σ' ὅλο τὸν κόσμον **Ξένος** Ὅπου σὰν βαγαπόντικο νὰ τριγυρᾷ ἀστέρι, * Ποῦ ἀπὸ λόρδος ἔξαφνα ἐκατομμυριοῦχος Νὰ βρεῖται χωρὶς βρεκί στὴν Πόλι, καί... εὐνοῦχος!

Ποῖος ἡμπορεῖ ἐμὲ ποτὲ εὐκολὰ νὰ ξεχάσῃ, Ἐμὲ ποῦ ἐπιχειρῆσι δὲν ἄρῃσα καμμιά, Π' ὅποιά θελήσῃ ἔξαφνα βρώμα νὰ ξεσκεπάσῃ Ἐκεῖ ἀπὸ κάτω θὰ μὲ βρῆ ὡσὰν ἐπιδημία, Ἐμὲ, ποῦ καὶ τὴ θάλασσα θενὰ σιδεροστρώσω Φθάνει κανένα κι' ἀπὸ κεῖ λεπτὸ νὰ ξετρυνώσω.

Ποῦ ἀπὸ τὸ Βρετανικὸ Ἄστέρα ἂν ἀρχίσω Ἐγὼ εἰς τὸ στόλο μου—τὸν ἴδιόν μου στόλο— Ἐμὲ ἐνόμισα καὶ δις νὰ σας ὑπενημήσω— Γιατί ὑπάρχουν μερικοὶ ὅπου ζητοῦν μὲ δόλο Νὰ πείσουν πῶς ἑστὰ πλοῖα μου—στὰ ἴδικά μου ὄμωσ— Ἐγὼ ἡμουν παρτσινέβελος, μοῦτσος, ἢ ὄλοστρώμος!

Ἐγὼ εἰς τὸ ἐπιχειρῆσι ὀποιαδήποτε ἄλλη Ἐὰν θέτε ν' ἀνατρέξετε μαζῆ μου, συμπολίται, Πάντα θ' ἀναγνωρίσητε **κακατοῖα** μεγάλη, Ἐμὲ στὴν ὁποία βέβαια θὰ ξεκαπελωθῆτε! Καὶ δὲν θὰ τὸ πιστεύετε διὰ στεργίνας δέκα Καμμιά φορὰ λησμόναγα καὶ σπῆτι καὶ γυναῖκα.

Ἐγὼ εἰς τὸ μὴ ξεχάσετε προχθὲς καὶ τὸ χαρῆμι Ὅπου ἀτρόμητος ἐγὼ σὰν τὸ Θεσᾶ ἔμπηκα. Πᾶς ἄλλος—εἶμαι βέβαιος—εἰς τὴν ἰδέα τρέμει Καὶ εἶναι μοναχὴ φορὰ ποῦ ἀπρακτος ἐβγήκα, Ἐγὼ εἰς τὸν ὅτι ὁ κόσμος του νὰ ἦναι εὐνοῦχισμένος Ἐλλῶς κανεὶς δὲν γλύτωνε ἀπὸ 'κεῖ μέσα ξένος.

Αὐτὰ νομίζω ἀρκετὰ κεφάλαια ὅτι εἶναι Ὅτι ἀντιπρόσωπος κ' ἐγὼ νὰ ἐκλεχθῶ πολίται Νὰ εἰσθε δ' ὑπερβέβαιοι, ὅτι καὶ αἱ Ἀθηναῖοι Ὁ μὲ δεχθοῦν μετὰ χαρῆς καὶ θεὸ νὰ τὸ ἰδῆτε Τώρα ἂν θέτε πρόγραμμα συνοπτικὸ, πιστό μου, Γιὰ ἓνα μόνο δίφραγκο προδίδω τὸ Χριστό μου.

(* Βαγαπόντικο ἀστέρι=Πλανήτης.